

Nr 610

Av herr **Holmberg m. fl.**, om slopande av sjukförsäkringslagens bestämmelser om karenstid.

Enligt den s. k. karensbestämmelsen i sjukförsäkringslagen utbetalas ingen sjukpenning för de första tre dagarna av en sjukdomsperiod. Detta innebär inte bara ett svårt ekonomiskt avbräck för människor med små inkomster utan strider också mot elementära regler för hälsovården.

Bestämmelsen bär klasspolitikens kännetecken. Folk med stora förmögenheter och inkomster besväras inte av att de får avstå från sjukpenningen några dagar, men för en låglönearbetare innebär varje inkomstbortfall en ytterligare begränsning av hans tillgång till livets nödtröft. Har vederbörande också familj och kanske är den enda familjemedlemmen med arbetsinkomst blir situationen ännu värre. Särskilt upprörande är detta om arbetsförmågan är föranledd av ett olycksfall.

Karensbestämmelsen medför som regel att arbetare som borde hålla sig hemma i sjuksängen eller helst uppsöka läkare i stället försöker hanka sig fram i arbetet så länge det går. Ofta kan detta icke ske utan risker för den sjuke och hans omgivning. Med allt större skärpa kräver den medicinska sakkunskapen numera att hälso- och sjukvården måste lägga tonvikt på den förebyggande verksamheten. Ständigt upprepas med rätta att den som märker symptom på sjukdom inte skall nonchalera detta utan snarast se till att få bot. Även om det gäller så banala åkommor som influensa eller liknande bör den sjuke iaktta samma regler. Dels kan även lindriga sjukdomsfall få allvarliga konsekvenser om inte försiktighet iakttas, och dels kan smittan, om den föres vidare till exempelvis en arbetsplats, medföra betydande ekonomiska förluster och besvär för såväl företaget som de anställda.

Med hänvisning till vad sålunda anförts föreslår undertecknade, att riksdagen måtte besluta att sjukförsäkringslagens bestämmelser om karenstid skall slopas och sjukersättning sålunda utgå från och med första sjukdomsdagen.

Stockholm i januari 1962

Helmer Holmberg

H. Hagberg

Henning Nilsson